

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Wien (Österrike) den 26 januari 2018 – Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad mot Stephan Riel, i egenskap av konkursförvaltare för Alpine Bau GmbH

(Mål C-47/18)

(2018/C 142/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Wien

Parter i det nationella målet

Klagande: Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Motpart: Stephan Riel, i egenskap av konkursförvaltare för Alpine Bau GmbH

Tolkningsfrågor

Fråga 1:

Ska artikel 1.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad förordning nr 1215/2012)⁽¹⁾ tolkas så, att en insolvensrättslig fastställelse (Prüfungsklage) enligt österrikiskt rätt rör insolvens i den mening som avses i artikel 1.2 b i förordning nr 1215/2012 och således är undantagen från förordningens materiella tillämpningsområde?

Fråga 2a (endast om fråga 1 besvaras jakande):

Är artikel 29.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område analogt tillämplig på ett accessoriskt förfarande som omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1346/2000?

Fråga 2b (endast om fråga 1 besvaras nekande eller fråga 2a besvaras jakande):

Ska artikel 29.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att det föreligger en talan rörande samma sak och målen gäller samma parter om en borgenär – klaganden – som har anmält en (i huvudsak) identisk fordran inom ramen för det österrikiska huvudinsolvensförfarandet och inom ramen för det sekundära insolvensförfarandet i Polen, vilken (huvudsakligen) bestreds av de respektive konkursförvaltarna, först har väckt talan i Polen mot konkursförvaltaren där i det sekundära insolvensförfarandet och sedan i Österrike mot konkursförvaltaren i huvudinsolvensförfarandet – motparten – om fastställelse av att det föreligger konkursfordringar med ett visst belopp?

Fråga 3a:

Ska artikel 41 i rådets förordning (EU) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (nedan kallad förordning nr 1346/2000)⁽²⁾ tolkas så, att kravet på att meddela ”kravets art, datum för dess uppkomst och dess belopp” är uppfyllt om en borgenär med säte i en annan medlemsstat än den där förfarandet har inletts – klaganden – vid anmälan av fordran i huvudinsolvensförfarandet – såsom i förevarande mål –

- a) endast beskriver fordran genom att ange ett konkret belopp, utan att ange datum för dess uppkomst (till exempel som "fordran från underleverantören JSV Slawomir Kubica för genomförande av vägarbeten"),
- b) datum för fordrans uppkomst visserligen inte anges i anmälan, men kan härledas från de bilagor som ingetts tillsammans med anmälan av fordran (till exempel på grund av datumet på den ingivna fakturan)?

Fråga 3b:

Ska artikel 41 i rådets förordning (EU) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden tolkas så, att denna bestämmelse inte i det enskilda fallet utgör hinder mot tillämpning av mer förmånliga nationella bestämmelser för den anmälade borgenären, med säte i en annan medlemsstat än den stat där förfarandet har inletts, till exempel vad gäller kravet på att meddela datum för uppkomst?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 2000, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 29 januari 2018 – Antonio Pasquale Mastromartino mot Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Mål C-53/18)

(2018/C 142/40)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Antonio Pasquale Mastromartino

Motpart: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Tolkningsfrågor

- 1) Har begreppet anknutet ombud harmoniserats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 ⁽¹⁾ och i så fall i vilka avseenden?
- 2) Utgör Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004, särskilt artiklarna 8, 23 och 51 i direktivet, samt principer och bestämmelser i fördraget rörande icke-diskriminering, proportionalitet, frihet att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet hinder för sådana nationella bestämmelser, som dem som återfinns i artikel 55.2 i lagstiftningsdekret nr 58 av den 24 februari 1998 (den konsoliderade lagen om finansiella förmedlingstjänster, enligt artiklarna 8 och 21 i lag nr 52 av den 6 februari 1996) i ändrad lydelse, och artikel 111.2 i beslut från den nationella företags- och börskommittén (Consob) nr 16190 av den 29 oktober 2007 (Föreskrifter om bestämmelser om genomförande av lagstiftningsdekret nr 58 av den 24 februari 1998 på området för mellanhänder), enligt vilka
 - a) det är tillåtet att efter en "skönsmässig bedömning" förbjuda utövande av verksamhet som bedrivs av ett "anknutet ombud" (rådgivare som har rätt att tillhandahålla tjänster utanför företagets lokaler – tidigare kallad marknadsförare av finansiella produkter) på grundval av omständigheter som inte inbegriper att det kunnat fastställas att dess vandel inte är tillräckligt god, såsom den definierats i nationell rätt, och samtidigt inte avser iakttagande av bestämmelserna om genomförande av direktivet,